

Επι κοινωνία 'εν τύπω

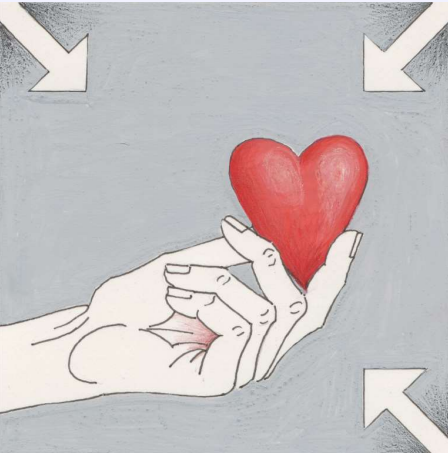

Σύλλογος Φίλων Περιθαλλομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε...

Είναι περίεργο αυτό που συμβαίνει συχνά σε ανθρώπους που προσπαθούν για το καλό των συνανθρώπων τους και την αυτοβελτίωσή τους, να βρίσκονται σε δυσμενείς καταστάσεις που τους στεναχωρούν, τους απογοητεύουν και τους αποθαρρύνουν. Θα λέγαμε ότι σε κάθε βήμα τους υψώνονται εμπόδια που φαίνονται ανυπέρβλητα, τα οποία μάταια προσπαθούν να τους κόψουν τον δρόμο. Οι άνθρωποι του καλού ποτέ δεν παραπονιούνται, δεν αγανακτούν και δεν αποκαρδιώνονται. Τους έχω δει να συνεχίζουν το έργο τους παρά την κριτική και την αποδοκιμασία που δέχονται από τους άλλους... Όπως: «πi κάθεσαι και ασχολείσαι;», «Δεν βλέπεις ότι κανείς δεν ενδιαφέρεται;», «Στο τέλος θα βρεις και τον μπτελά σου!»

Πολλές φορές μάλιστα, τα μεγαλύτερα εμπόδια προέρχονται από αυτούς που θεωρούνται φίλοι ή από την οικογένειά τους... «Εξ οικείων τα βέλη». Συχνά δέχονται επιθέσεις για ασημαντους λόγους. Δεν είναι αποδεκτά στον περιγυρό τους, λες και χαλάνε την «πιτάσα».

Τι είναι αυτό που τους εμπνέει και συνεχίζουν απόητοι στον δρόμο της προσφοράς και της αγάπης; Μήπως έχουν δει κάτι άλλο από αυτά που εμείς βλέπουμε; Μήπως έχουν κάποιο συμφέρον που εμείς δεν καταλαβαίνουμε; Μήπως είναι τρελοί ή αιθεροβάμονες; Τέτοια άτομα φεύγουν συχνά από αυτό τον κόσμο νέοι και εμείς που δεν έχουμε όλα τα δεδομένα λέμε: «Τι αδικία. Κρίμα!» και ακόμα χειρότερα, «Ο Θεός είναι άδικος».

Η αλήθεια είναι πως δεν ξέρουμε, αλλά εγώ πιστεύω ακράδαντα πως αυτοί οι άνθρωποι νίκησαν τον κόσμο και πως στέφθηκαν με το στεφάνι της αιώνιας Δόξας. Πέρασαν αναμεσα μας, χωρίς να ένα καταλάβουμε και χωρίς να τους αναγνωρίσουμε. Πέρασαν ανάμεσα μας αθόρυβοι, χαμογελαστοί, σαν αφανείς ήρωες, αφήνοντας πίσω τους μια αιθρία ανάμνηση και ένα ευωδιαστό άρωμα. Δίχως θεωρίες, γνωρίζουν βαθιά μέσα τους ότι «Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε, αλλά θαρσαίτε εγώ νενίκηκα τον κόσμο».

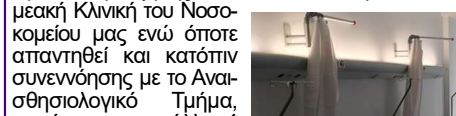
Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Εγκαίνια Θωρακοχειρουργικής Κλινικής

Κυρίες και Κύριοι...ο κοσ Κωνσταντίνου και εγώ σας καλωσορίζουμε στα εγκαίνια της ανακαινισμένης θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου Σωτηρία και σας ευχαριστούμε πολύ που μας τιμάτε με την παρουσία σας.

Το Νοσηλευτικό και Ιατρικό Προσωπικό του τμήματός μας οφείλει αιώνια ευγνωμοσύνη στο Ίδρυμα ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ, το οποίο διέθεσε το απαραίτητο χρηματικό ποσό με τη μορφή δωρεάς. Ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ από την καρδιά μας προς τα μέλη της οικογένειας Νιάρχου και το ΔΣ του ιδρύματος. Ευχόμαστε να είναι όλοι γεροί συνεχίζοντας το θεάρεστο και συνάμα τεράστιο έργο της κοινωνικής τους προσφοράς προς τους Έλληνες που δοκιμάζονται σκληρά από την οικονομική κρίση! Ο Θεός να τους έχει καλά...πρώτα για τους ίδιους και μετά για την Ελλάδα. Η σημασία του συγκεκριμένου έργου καταδεικνύεται από το γεγονός ότι στη θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου μας διενεργούνται περίπου 1000 επεμβάσεις ετησίως, αριθμός που αντιστοιχεί στο μισό του συνόλου των χειρουργείων της χώρας για κάθε χρόνο στην ειδικότητά μας. Κύριο αντικείμενο μας ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ του ΠΝΕΥΜΟΝΑ, ο οποίος κυριολεκτικά θερίζει την ανθρωπότητα μια και αποτελεί τη συχνότερη και πλέον θανατηφόρα μορφή κακοήθειας σε άνδρες και γυναίκες. Η κλινική μας συνολικά διαθέτει 35 κλίνες στο εδώ Τμήμα με προοπτική αύξησης αυτών κατά 14 στη Β' Διατομεακή Κλινική του Νοσοκομείου μας ενώ όποτε απαντηθεί και κατόπιν συνεννόησης με το Ανασθησιολογικό Τμήμα, παρέχοντας και άλλα 4 κρεβάτια στη Μονάδα Εντατικής Μετεχειρητικής Θεραπείας που βρίσκεται εντός του χώρου του Κεντρικού Χειρουργείου, το οποίο με τη σειρά του μας διαθέτει 13 χειρουργικά τραπέζια εβδομαδιαίως. Το γεγονός αυτό μας δίδει τη δυνατότητα να διενεργούμε μεγάλο αριθμό και ολόκληρο το φάσμα βαρύτητας θωρακοχειρουργικών επεμβάσεων όπως: κλασικές λοβεκτομές - πνευμονοεκτομές, SLEEVE λοβεκτομές, συμπληρωματικές πνευμονοεκτομές (που είναι και οι σοβαρότερες όλων) αλλά και πιο μοντέρνες όπως είναι οι VATS ή θωρακοσκοπικές λοβεκτομές εξηλαδή επεμβάσεις χωρίς την κλασική μεγάλη επώδυνη θωρακοτομή αλλά μέσω ενός ή δύο μικρών ανοιγμάτων - θυρίδων επί του θωρακικού τοιχώματος. Σαν αποτέλεσμα οι ασθενείς παίρνουν νοσητήριο την 3η, 4η ακόμη και την 2η μετεγχειρητική ημέρα με πολύ λιγότερο πόνο από εκείνον της ανοιχτής θωρακοτομής, επανεντασόμενοι ταχύτερα στο κοινωνικό σύνολο.

Πολλές ευχαριστίες οφείλουμε και στον Διοικητή του Νοσοκομείου μας κο Πέτρο Λυριτζή, ο οποίος από την αρχή αγάλιασε την ιδέα ανακαίνισης, προώθησε τη διαδικασία και έδωσε γρήγορες κι αποτελεσματικές λύσεις σε όλα τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά την εκτέλεση των εργασιών. Επίσης, ευχαριστούμε την κα Μίνα Γκάγκα Διευθύντρια της Ιατρικής Υπηρεσίας του Νοσοκομείου μας για το μεγάλο ενδιαφέρον που έδειξε και τον προσωπικό κόπο που κατέβαλε, τον υπεύθυνο Αρχιτέκτονα του έργου κο Πιργάκη καθώς και τον εργολάβο κο Κορτέση για την εξαιρετική δουλειά τους, η οποία συνετελέσθη με τα καταλληλότερα και ακριβότερα υλικά, την πιο σύγχρονη τεχνολογία και με αποδοχή των δικών μας υποδείξεων που στόχευαν στην καλύτερη λειτουργικότητα του χώρου...ελπίζω να μην τους ζαλίσαμε!!Τους ευχαριστούμε για την ευγένεια και την κατανόησή τους!

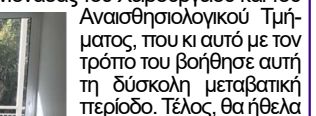
Επίσης, ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλουμε στους συναδέλφους Γενικούς χειρουργούς και Ωτορινολαρυγγολόγους που μας φιλοξένησαν, ζητώντας ταυτόχρονα συνώνυμη για την αναγκαστική αναστάτωση που αναπόφευκτα τους προκαλέσαμε. Ειδικά στο Τμήμα ΩΡΛ χρωστάμε παραπάνω ευγνωμοσύνη διότι μας παραχώρησαν ένα από τα δύο γραφεία των γιατρών τους...κυριολεκτικά μας αγκάλιασαν...ανεχόμενοι τις εκρήξεις και τις αγριοφωνάρες μας, απαραίτητα συνoda χαρακτηριστικά των θωρακοχειρουργών!

Επίσης, ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλουμε στους συναδέλφους Γενικούς χειρουργούς και Ωτορινολαρυγγολόγους που μας φιλοξένησαν, ζητώντας ταυτόχρονα συνώνυμη για την αναγκαστική αναστάτωση που αναπόφευκτα τους προκαλέσαμε. Ειδικά στο Τμήμα ΩΡΛ χρωστάμε παραπάνω ευγνωμοσύνη διότι μας παραχώρησαν ένα από τα δύο γραφεία των γιατρών τους...κυριολεκτικά μας αγκάλιασαν...ανεχόμενοι τις εκρήξεις και τις αγριοφωνάρες μας, απαραίτητα συνoda χαρακτηριστικά των θωρακοχειρουργών!

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε το φοβερό, καταπληκτικό και μοναδικό Νοσηλευτικό προσωπικό του 2ου ορόφου και της Β Διατομεακής, το οποίο κυριολεκτικά υπερέβη εαυτόν τους δύσκολους μήνες που διαρκούσε η ανακαίνιση. Είναι πραγματικά συγκινητικό να βλέπεις κανείς Νοσηλεύτριες όχι απλώς να φροντίζουν αλλά να θυσιάζονται κυριολεκτικά για να εξυπηρετήσουν αρρώστους και προσωπικό άλλης Κλινικής. Φέτος συμπληρώνω 37 χρόνια μάχιμης ιατρικής υπηρεσίας στο ΕΣΥ και τέτοιο φαινόμενο δεν έχω ξανασυναντήσει... σας ευχαριστούμε πολύ φανταστικά κορίτσια!!

Επίσης, ευχαριστούμε το προσωπικό του Χειρουργείου, της Μονάδας του Χειρουργείου και του Ανασθησιολογικού Τμήματος, που κι αυτό με τον τρόπο του βοήθησε αυτή τη δύσκολη μεταβατική περίοδο. Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους δικούς μου ανθρώπους, τους συνεργάτες μου...το ηρωικό Νοσηλευτικό και Ιατρικό προσωπικό της θωρακοχειρουργικής Κλινικής, το οποίο αν και θαλαπυρήθηκε και υπέφερε τα πάνδεινα... κατάφερε θαύματα με αποτέλεσμα φέτος σε σχέση με πέρυσι, αν και εκποτισμένοι, να καταγράψουμε περισσότερες από 50 επεμβάσεις από όσες είχαμε κάνει μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2016 και συγκεκριμένα 700 αντί 650. Ιδιαίτερα ευχαριστώ τον σύντροφό μου Μάριο Κωνσταντίνου, τον αρχαιότερο, εμπειρότερο και ικανότερο όλων μας, για την παρουσία και την καθοδήγησή του και... για τη σκληρή δουλειά τους, τον προϊστάμενο Νοσηλευτή μας κο Δημήτρη Ζέρβα, τους ηρωικούς αν και λιγιστούς ειδικευόμενους, τους πολλά υποσχόμενους μελλοντικά επικουρικούς μας και τους παλιότερους κους Παπαμιχάλη, Χαμαλάκη, Πόταρη και Μπέη.

Εύχομαι η ανακαινισμένη Θωρακοχειρουργική Κλινική του Σωτηρία να θεραπεύει με επιτυχία τους ασθενείς της χωρίς να χάνει ούτε έναν!

Σας ευχαριστώ
Ευάγγελος Σεμάς
26.09.2017

Δυναμική Συμπόρευση και διαχρονική προσφορά στην ανθρωπότητα.

Τους εσχάτους καιρούς ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία αντιμετωπίζουν ολομειωτή και πολλές φορές ακόμβουλη και ύπουλη επίθεση από πολλές κατευθύνσεις. Από ημεδαπούς και ξένους. Οι αντιδραστικές δυνάμεις, αφανείς και φανερές, εργάζονται συστηματικά να ξεθεμελιώσουν τα βάρη και τα στηρίγματα του ελληνισμού και της Ορθοδοξίας. Τα θεμέλια του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού. Ο Ελληνικός λαός ελάχιστα πληροφορείται από τα μέσα μαζικής πληροφόρησης και πολλές φορές εσφαλμένα, για τον καταχθόνιο αυτό πόλεμο. Οι πνευματικοί φορείς και ηγέτες με την απραξία και σωπιτή τους μετώχουν, έστω ακουσίως, στην ανίερη αυτή επίθεση.

Αποστασιοποιούνται σημαντικά γεγονότα και αλήθειες και μειοστοποιούνται ασήμαντα ή και προβάλλοντα γεγονότα αναρριπτικής ιστορικής αλήθειας. Καιρός να ζητησουμε όλοι μας από τον λήθαργο, από τη ζημιγόνο αδράεια και απραξία. Η Ελλάδα μας και η Ορθοδοξία ευρίσκεται σε κίνδυνο άμεσο ή έμμεσο.

Κατά την ιστορική διαδρομή των 2000 χρόνων ο Χριστιανισμός και ο Ελληνισμός συμπορεύθηκαν αρμονικά και προσέφεραν τα μέγιστα στον πολιτισμό και σε όλη την ανθρωπότητα. Συνταιριάστηκαν και έγιναν μια συνθετική δύναμη δημιουργίας και προόδου. Ειδικότερα στην πατρίδα μας η ορθόδοξη Εκκλησία, όπως τονίζει ο καθηγητής Διονύσιος Ζακυνθινός (στο βιβλίο του *Η Τουρκοκρατία έκδοση 1957*, σελίδα 28), υπήρξε «ο πρωταρχικός συντελεστής της συντηρητικής του έθνους» καθώς και η μεγάλη προσπάθεια των ελληνικών γραμμάτων και του ελληνικού πολιτισμού. Έτσι κράτησε άσβεστη τη σωτήρια λαμπάδα του έθνους, όντας θεματοφύλακας της αθάνατης ελληνικής παιδείας (Στύρος Μελάς στο περιοδικό *Ελληνική Δημιουργία*, τεύχος 27/1949). Τούτο είχε ως συνακόλουθο να φωτιστεί η Ευρώπη και να αναπτυχθεί ο Ευρωπαϊκός πολιτισμός, που δανείστηκε το φως και τη σοφία από την Αρχαία Ελλάδα, από το Αθάνατο Ελληνικό Πνεύμα. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που τονίζει κατ'επανάληψη στις επιστολές του και στα υπομνήματά του ο Αδαμάντιος Κοραΐς (1748-1833) ότι «την Επιστήμη και όσα φωτίζουν σήμερα την Ευρώπη, τα πρώτα σπέρματα και στοιχεία εγεννήθησαν εις την πατρίδα μας και σώζονται εις τα βιβλία των ελλήνων συγγραφέων» και ότι «είναι κατ'αισχύναν μας ενώ η ξένη τα φυτεύουν, τα καλλιεργούν και τα αυξανούν εις μεγάλα δέντρα, και τρέφονται με τους καρπούς των, εμείς ξεχνούμε ότι αυτά είναι προγονική μας κληρονομία».

Πολλοί σοβανοί ιστορικοί, μελετητές έλληνες και ξένοι (όπως ο Κων. Παπαρηγόπουλος, ο Διονύσιος Ζακυνθινός, ο Σπυριδών Μελάς, ο Γ. Μπαμπινιώτης, ο Στυρ. Ζαμπέλιος, ο Γ. Θεοτοκάς, η Π. Δέλλα και άλλοι, καθώς και ο Γάλλος Ζακ Λαμπαριέ και Ζωρζ Καστελάν) καταλήγουν στο κοινό ιστορικό συμπέρασμα ότι «η Ορθοδοξία είναι συνυφασμένη με το ελληνικό έθνος» και ότι στη συνείδηση του Έλληνα η ορθοδοξία και ο ελληνισμός είναι συνώνυμες έννοιες ώστε να καταστεί ευπρεπές στοιχείο του Έλληνα η ιδιότητά του ως Ορθοδόξου. Όταν αυτός άλλαζε την πίστη του και γινόταν μωμεθανός αυτοδικαίως εθεωρείτο αλλόφυλος. Έτσι ο ελληνισμός χωρίς την Ορθοδοξία ήταν ακατανόητος, όπως σημειώνει ο Καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης (Βήμα της 19/4/1998).

Πραγματικά η Ορθοδοξία και ο Ελληνισμός είναι δύο έννοιες που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, λόγω ακριβώς της οικουμενικότητας, του δυναμισμού και της αναφοράς τους στον άνθρωπο, ως πρόσωπο, λόγω της διαχρονικής προσφοράς τους στην εξύψωση του πολιτισμού και της πνευματικότητας της κοινωνίας εν γένει.

Επιχειρώντας εγγύτερη προσέγγιση στην ως άνω ιστορική αλήθεια θα ήθελα να κάνω μια σύντομη ιστορική διαδρομή.

Υποστηρίζεται βέβαια ότι η Ελλάδα δεν υπήρξε μόνο γεωγραφικός χώρος αλλά τρόπος ζωής με οικονομική συνείδηση και ακτινοβολία. Πολύ εύστοχα ο σοφός Αθηναίος διδάσκαλος της ρητορικής Ισοκράτης έπαινε το περίφημο εκείνο: «Το των ελλήνων όνομα πειτοίχη μηκέτι του γένους αλλά της διανοίας, δοκείν είναι και μάλλον Έλληνας καλείσθε τους της παιδείας της ημετέρας ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντες».

Επιπρεσμένους από αυτά και από εκείνα που διαδόθηκαν από τον μέγιστο των φιλοσόφων Αριστοτέλη, του οποίου υπήρξε και μαθητής, ο Μ. Αλέξανδρος το 324π.Χ. στην ΩΠΗΝ, δίδοντας τον περιφέρω ΟΡΚΟ του, ενώπιον 10,000 και πλέον επισήμων, μεταξύ άλλων διακήρυξε «...Όλοι οι θνητοί από δω και πέρα πρέπει να ζήσουν μονιασμένοι για την κοινή προκοπή. Να θεωρείται την Οικουμένη πατρίδα σας, με κοινούς νόμους, όπου θα κυβερνούν οι Άριστοι ανεξαρτήτως φυλής... Για

μένα κάθε καλός ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας είναι χειρότερος από βάββαρος».

Η Ελλάδα στα χρόνια της κλασικής και ελληνοιστικής περιόδου καλλιεργήσε μελέτες, αθάνατες αξίες και ιδανικά. Απέβλεπε στη σύμμετρη ανάπτυξη σώματος και ψυχής, ύλης και πνεύματος, στην αυτογνωσία (με το «γνώθι σ'αυτόν») στην καλοκαγαθία, στην αποφυγή ακροτήτων, στην επιδίωξη του μέτρου («μηδέν άγαν») και σε τόσα άλλα απολύτου κύρους ωφέλιμα για τον άνθρωπο αξιώματα, προδρομικά της Χριστιανικής διδασκαλίας και ζωής.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί αυτό που έπαιε πολύ πετυχημένα ο διάσημος γερμανός ποιητής Γκαίτε, το «ότι είναι ο νους και η καρδιά για τον άνθρωπο, είναι και η Ελλάδα για την ανθρωπότητα» και πως «η Ελλάδα είναι το ΦΩΣ του κόσμου».

Μετά την κατάκτηση της Ελλάδας από τους Ρωμαίους, το ελληνικό φως διατηρήθηκε και διαπότισε σιγά, σιγά και τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία για να συγκεραστεί μετέπειτα και με το αστέρευτο και ανέστερο οικουμενικό φως του Χριστιανισμού.

Μαζί, ύστερα δημιουργικά και δυναμικά διαμόρφωσαν τη Βυζαντινή αυτοκρατορία με την οποία κατά τρόπο αξιοθαύμαστο συνεχίστηκε η ιστορική πορεία του ελληνικού έθνους.

Με τους λόγους του Χριστού, που έπαιε με πολυσήμαντη σημασία όταν πρωτοαντίκρισε έλληνας «ελήλυθε η ώρα ινά δοξαστή ο Υιός του ανθρώπου» (Ιωάννης 12,13) το εκλεκτό έθνος, το γένος το άγιον, ο περιούσιος λαός και φορέας της ζήδωρου διδασκαλίας Του, υπήρξε έκτοτε το έθνος των ελλήνων, η Ελλάδα που ως πρώτο μέσο-εργαλείο πρόσφερε στον Χριστιανισμό την υπέροχη γλώσσα του, με την οικουμενική της διάσταση και ισχύ τα γράμματα και την παιδεία της.

Η ελληνική γλώσσα που έγινε εξ αρχής και χριστιανική γλώσσα είναι η πιο πλούσια γλώσσα του κόσμου με 6.300.000 λέξεις. Δεν είναι μόνον η αρχαιότερη, η εκφραστικότερη και η πλέον συντηρημένη γλώσσα, αλλά έχει και μια δυναμική που μορφώνει, μεταμορφώνει κι εξυμνεί τον άνθρωπο, ωφέλησε δε πολύ των Χριστιανισμό για να εκφραστεί οικουμενικά.

Από τη στιγμή αυτή συναντάται και συνδυάζεται ο Ελληνισμός και ο Χριστιανισμός και διαχρονικά συμπορεύεται με άφραστη αρμονία και ανανεωμένη δύναμη, ώστε να μεταπλαστεί ύστερα και χωρίς πολέμους και αιματοχυσίες, την πανίσχυρη τότε ρωμαϊκή αυτοκρατορία, που είχε κατακτήσει σχεδόν ολόκληρο τον γνωστό κόσμο σε Ελληνοχριστιανική.

Έτσι προήλθε από τη σύζευξη αυτή ελληνισμού και Χριστιανισμού το περίφημο και πανίχυρο Χριστιανικό κράτος του Βυζαντίου, η Ελληνοβυζαντινή αυτοκρατορία, που επέζησε πάνω από χίλια έτη και σκόρπησε το φως και τον πολιτισμό στα μέχρι τότε βαρβάρικα στέφη της δύσης και του βορρά.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί ο βαρυσήμαντος λόγος του ρώσου ιστορικού Βασίλιεφ ότι «χωρίς το Βυζάντιο δεν θα υπήρχε σήμερα πολιτισμένη Ευρώπη» και επιπρόσθετα ότι «η ελληνικότητα του Βυζαντίου είναι πασιφανής από τη Παιδεία και τη Γλώσσα».

Έτσι δικαιολογείται και το λογικό συμπέρασμα του Στέφαν Τσβάιχ ότι «η ανθρωπότης δεν μπορεί να εκμητίσει το τι έχασε ο κόσμος πνευματικά, μετά την από το έτος 1453 μ.χ. κατάληψη του Βυζαντίου από τους Οθωμανούς».

Ο ιστορικός μελετητής-ερευνητής του εκθειάζεται με την ιστορική αλήθεια και πραγματικότητα εύκολα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το αρχαίο ελληνικό πνεύμα μολιάστηκε και εκχριστιανίστηκε, ο δε Χριστιανισμός, κατά κάποιο τρόπο «εξελληνίστηκε» και προήλθε ένα άγαλμα του ελληνοχριστιανικού πνεύματος, που γέννησε τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό, με τις παντοειδείς ευεργετικές επιδράσεις την ανθρωπότητα.

Εύλογα συνεπώς συμπεραίνει και ο δικός μας ιστορικός Κ. Παπαρηγόπουλος ότι «ο Χριστιανισμός ιππεύσας το άρμα του Ελληνισμού, περιόδευσε και φωταγώγησε ολόκληρη την ανθρωπότητα».

Εξάλλου την «θυράθεν παιδεία» με υπόβαθρο το αρχαίο ελληνικό πνεύμα, επιδοκίμασαν μεγάλοι πατέρες της χριστιανισσύνης, όπως ο Καππαδόκης (4ος αιώνας) Μ. Βασίλειος, Γρηγόριος ο Θεολόγος, Γρηγόριος ο Νύσσης, καθώς και ο Δημοσθένης της χριστιανισσύνης Ι. Χρυσόστομος, ο Ισίδωρος Πηλουσιώτης, ο Ιωάννης Δαμασκηνός, ο Θεόδωρος Στουδίτης, ο Αρέθας, επίσκοπος Καισαρείας, ο Αμφιλόχος, ο Κύριλλος και ο Μέγας Φώπιος (9ος). Μάλιστα για τον Μ. Φώπιο ο περίφημος ιστορικός Κρουμβάχερ λέγει επί λέξει ότι αυτός «δύναται να συγκριθεί ανανιρρήτως προς τον Αριστοτέλη, για τις γνώσεις και την σοφία του».

Όλοι αυτοί οι πατέρες και διδάσκαλοι της Ορθοδοξίας είχαν ελληνική κατάρτιση, συνέγραψαν και ομιλούσαν την ελληνική γλώσσα και δημιούργησαν εκκλησιαστικό ελληνικής παιδείας καθεστώς.

Επίσης ο Ιωάννης Μαυρόπουλος (επίσκοπος Ευχαϊτών, 11ος αι.) που ήταν καθηγητής στο Κρατικό Πανεπιστήμιο εκτιμούσε πολύ και διδασκε συστηματικά

τους αρχαίους Έλληνες, ιδίως τον Πλάτωνα και τον Πλούταρχο, για τους οποίους μάλιστα παρακαλούσε τον Θεό να τους δεχθεί κοντά του, ως δικούς του.

Ακόμη ο φιλόσοφος και μάρτυς Ιουστίνος, αναφερόμενος εις τους αρχαίους Έλληνες σοφούς, εκθέτει χαρακτηριστικά πως: «Οι μετό λόγω βιώσαντες χριστιανίοι εισ καν άβαιο ενομίσθησαν, οίον ο Σωκράτης, ο Ηράκλειτος και οι όμοιο αυτοίς».

Έλος ο Μιχαήλ Ψελλός, μαθητής του προμηρηθέντος Ιω. Μαυρόπου εκθύμως συνιστά τη «θύρηθεν παιδεία» και ιδίως τη μελέτη των έργων του Πλάτωνα, που απηχούν τις ιδέες του δασκάλου του και σοφότερου όλων Σωκράτη. Μάλιστα ο ίδιος εργάστηκε για την ανόρθωση του ελληνικού ιδεώδους και προπαρασκεύασε τη λογοτεχνική ανανέωση των Κομνηνών.

Συνοπτικά, με βάση τα ως άνω ιστορικά δεδομένα, μπορούμε να τονίσουμε πως όταν κατελύθη ο αρχαίος ελληνικός κόσμος ως κρατική οντότης και διαμορφώθηκε η ρωμαϊκή αυτοκρατορία, μετά την εμφάνιση του Χριστιανισμού, που κινήθηκε από Ανατολή προς Δύση, και εξαπλώθηκε σιγά-σιγά μέσα στον χώρο του εν ευρεία εννοία ελληνισμού, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί μετά τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που υπήρξε κι πρόδρομος του Χριστιανισμού (με δεδομένο ότι εκτός άλλων εξαπλώθηκε και η ελληνική γλώσσα, με την οποία και διατυπώθηκαν όλα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης) μεταπλάσθη κατά αξιοθαύμαστο τρόπο το ρωμαϊκό κράτος σε ελληνοβυζαντινό». Με ειρηνικό τρόπο.

Ενώ κατά τους πρώτους τρεις αιώνες μ.Χ. η Χριστιανική εκκλησία όχι μόνο δεν αναγνωριζόταν έστω και ως ένα σωματείο της Ρωμαϊκής πολιτείας, αλλά ειδικότερα απηγώς (ας θυμηθούμε τις εκατόμβες των μαρτύρων χριστιανών και τις θηριωδίες των δικωτών αυτοκρατόρων και εκκλησιαστών Ρωμαίων) από το έτος 313 μ.Χ. με το περί ανεξίθρησκείας Διάταγμα των Μεδιολάνων (του Μ. Κωνσταντίνου και Λικινίου) άρχισε (η εκκλησία) να δημιουργεί αγαθές σχέσεις με την πολιτεία. Με την μεταφορά από τον Μ. Κωνσταντίνο τη Πρωτεύουσας της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας από την Ρώμη στο Βυζάντιο, που κατά τα εγκαίνια που έγιναν το 30 μ.Χ., ονομάστηκε Κωνσταντινούπολη, χάρην του ίδρυτου της Μεγάλου κι Ισαποστόλου Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου, δόθηκε πνοή στον Χριστιανισμό.

Η πολιτεία προστάτευσε τη χριστιανική εκκλησία από παντοειδείς επιβόλες και κινδύνους. Μάλιστα ο Μ. Κωνσταντίνος προήδρευσε στην Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας, το 325, οπότε και καταπορεύθηκε η αίρεση του Αρείου που συντεράξε τους πιστούς.

Η χριστιανική εκκλησία αναπτύχθηκε δραστικά από τότε και ανεμψόδια επιτελούσε το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου.

Από το 380 μ.Χ. με την αναγνώριση από τον Θεοδόσιο τον Α' του Χριστιανισμού ως επίσημης θρησκείας του κράτους η ανάπτυξη και η εξαπλώση του Χριστιανισμού υπήρξε πολύ μεγάλη. Η Πολιτεία άρχισε να ενδιαφέρεται και να παίρνει μέτρα προς όφελος της χριστιανικής εκκλησίας, γιατί σ' αυτήν εύρισκε σπουδαιότατη και ουσιαστική θρησκευτική δύναμη και ηθική στήριξη. Έτσι η πολιτεία προσπαθούσε να διαφυλάξει την Εκκλησία από τις αρέσεις και τα σχίσματα, χωρίς τούτο να συνιστά όταν επιτρέπεται κρατική επέμβαση.

Εθέσπισε ειδικούς νόμους για θέματα εκκλησιαστικής διοίκησης, με την παρακίνηση και συναινέση της εκκλησίας. Μάλιστα οι θεσπιζόμενοι από την Πολιτεία σχετικοί κανόνες είχαν πολιτειακό κύρος και αναγνωριζόταν ως υποχρεωτικοί, για όλους, νόμοι του κράτους.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι στην 131 Νεάρια του Ιουστινιανού, όπως διατυπώθηκε στα «Βασιλικά» του Λέοντος Σ' του Σοφού (886-912) μ.Χ. ορίζεται ότι «Θεσπιζόμεν τύνει τάξιν νόμων επέχειν τους αγίους εκκλησιαστικούς κανόνες τους υπό των αγίων επτά Συνόδων εκτεθέντας ή βεβαιωθέντας... Την γαρ προειρημένων Αγίων Συνόδων τους Κανόνες ως νόμων φυλάττειν».

Μάλιστα εδίδετο μεγαλύτερη ισχύ στους Ιερούς Κανόνες της εκκλησίας από τους κοινούς κρατικούς νόμους, όπως τούτο προκύπτει από τις Νεάρες του Ιουστινιανού, (6η και 83η) που όριζαν ότι οι «κανόνες ως νόμοι κρατούσι», «τοίς κανόνσι εναντιούμενοι πραγματικοί/πολιτειακοί τύποις άκυροι εσίν».

Από του Ηρακλείου, ο οποίος ανήλθε στο θρόνο το 610 π.Χ. και υπήρξε ο πρώτος Έλληνας γένος βασιλεύς (και όχι αυτοκράτορας όπως οι προ αυτοί απεκαλούντο) ήρχισε εμφανώς να επικρατεί η ελληνική γλώσσα ως επίσημη γλώσσα του Κράτους και να ολοκληρώνεται πλέον η σωτηρία μετάπλαση του Ρωμαϊκού Κράτους σε αμιγώς ελληνοβυζαντινό Κράτος.

Πρέπει να διευκρινισθεί και πάλι ότι η γλώσσα της εκκλησίας από την αρχή της ελευθερίας της (313 μ.Χ. και μετά) ήταν η ελληνική χάρις εις τους μεγάλους ελληνοτραφείς πατέρες και εις την διοίκησιν αυτής.

Αι Οικουμενικοί Σύνοδοι και οι πλείστες των τοπικών

συνόδων διεξήγαγαν τις εργασίες τους εις την ελληνική γλώσσα, τα πρακτικά τους γράφηκαν στην ελληνική και η ελληνική γλώσσα καθιερώθηκε ως η κυρίαρχη γλώσσα της Εκκλησίας. Άλλωστε όπως προαναφέρθηκε και τα βιβλία της Καινής Διαθήκης γράφηκαν στα ελληνικά.

Τέλος πρέπει να προστεθεί και το ότι επί της δυναστείας των Ισαυρών καταργήθηκε και το Ρωμαϊκό δίκαιο, το οποίο είχε κωδικοποιηθεί επί Ιουστινιανού (δύο αιώνες προηγουμένως) και αντί αυτού θεσπίστηκε ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΙΝΕΥΣΕΩΣ, το οποίο καταγράφηκε στην ιστορία ως Βυζαντινό δίκαιο με έντονες αρχαιοελληνικές ιδέες και θέσεις που επηρεάστηκαν ουσιαστικά από τις νέες αρχές και την θεοπνευστή διδασκαλία του χριστιανισμού.

Με βάση τα ανωτέρω ευκρινώς συνάγεται η ιστορική αλήθεια ότι από την σύζευξη, συμπίεση και διαχωριστική εξέλιξη του χριστιανισμού και ελληνισμού διαμορφώθηκε το πανίσχυρο κράτος του Βυζαντίου, που είχε ελληνοχριστιανικό χαρακτήρα και πρόσφερε στην οικουμένη 1.000 περίπου έτη τα ζειδωρα φώτα του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού.

Το Βυζάντιο πέραν του ότι απέκρουσε με σκληρούς αγώνες και αιματηρές θυσίες, επίβουλους εχθρούς (Ασάτες, Άραβες, Σλάβους, βαρβαρικά σίφη του Βορρά) διαφύλαξε τους πνευματικούς θησαυρούς της αρχαίας Ελλάδος και τις ελληνοχριστιανικές παραδόσεις, εκχριστιάνισε τους Σλάβους και άλλες φυλές, ανέπτυξε φιλολογία, καλλιτεχνία, πρωτόγνωρο πολιτισμό, που μεταλαμπαδεύτηκε ύστερα μετά το 1453 μ. Χ. δηλαδή μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης και την κατάλυση του Βυζαντίου από τους Οθωμανούς, στην Δύση και συνέβαλε έτσι τα μέγιστα στην εκεί αναγέννησή της.

Κατά τη λαίλαπα του 1453 το Βυζάντιο Κράτος πραγματικά καταλύθηκε. Ωστόσο η ορθόδοξη ελληνική εκκλησία περισυνέλεξε τα ερείπια του και συγκράτησε την ολοσχερή κατάρρευση και εξαφάνιση του ελληνικού έθνους.

Πολύ χαρακτηριστικά ο Γάλλος βυζαντινολόγος ΚΑΡΟΛΟΣ ΝΤΗΛ λέγει ότι «Κατά την περίοδο της βυζαντινής αυτοκρατορίας η Εκκλησία υπήρξε η μεγάλη προστάτης του Ελληνισμού». Ότε δε το Βυζάντιο έπεσαν η Εκκλησία παρέσχεν εις τον Ελληνισμό ακόμη εξοχύτεραν υπηρεσίαν. Μαζί με την Ορθοδοξίαν διαφύλαξεν και την Ελληνικήν Εθνότητα και την Ελληνικήν Παίδεαν.

Ο Πατριάρχης Γενναδίου Σχολάριος (που υπήρξε ο πρώτος μετά την άλωση της Πόλης), πέραν των γνωστών θρησκευτικών κυρίως προνομίων, που πέτυχε από τον κατακτητή, κρόνισε και ιδρύθηκε η μεγάλη του γένους σχολή στην Κωνσταντινούπολη, εις την οποίαν εφοίτησαν επιφανείς για την πατρίδα άνδρες.

Με βάση τα κατακτηθέντα προνόμια η Ορθόδοξη Ελληνική Εκκλησία, παρά τον μαρτυρικό της δρόμο, τις παντοειδείς θυσίες και τα πάσης φύσεως σοβάρια εμπόδια, με εργώδη και εναγώνια προσπάθεια των λειτουργών της, κράτησε όρθα και ακοίμητη την ψυχή του υπόδουλου έθνους.

Πρόσφερε κατά το εφικτό, παιδεία, γνώση της ελληνικής ιστορίας μα και ελπίδες για την παλιγγενεσία του. Έτσι κατά την αντίληψη του Λαού ο Πατριάρχης ήταν ο Εθνάρχης και συνάμα ο κορυφαίος της Εκκλησίας. Ο εκπρόσωπος επί της γης του Θεού, ο πατέρας και προστάτης των πανελληνίων.

Κατά τη διάρκεια της σκληρής δουλείας των τεσσάρων αιώνων και των αγώνων για την αναστάση του ελληνικού έθνους και την ελευθερία του από τους τυράννους κατακτητές, κατά τους καλούς και κακούς αντικειμενικούς μελετητές της ιστορίας, η Ορθόδοξη ελληνική εκκλησία εις τον βωμό της εθνικής συντηρήσεως και της απελευθερώσεως του δούλου έθνους προσέφερε πέρα πολλά. Υπολογίζονται ως θύματα 10.000 περίπου κληρικοί εκ των οποίων 11 Πατριάρχες, 100 Επίσκοποι, 6.000 ιερείς και οι λοιποί μοναχοί.

Πολλοί έδωσαν συνειδητά και το αίμα τους για την εθνική ανεξαρτησία, όπως ο Οικουμενικός Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' και οι Επίσκοποι Άρτας, Θεσσαλονίκης, Εφέσου, Σερρών, Ιωαννίνων, Μυριοφύτου κ.α. καθώς και ο υπέρμαχος της αναστάσεως του Έθνους Πατροκοσμάς, ο Ησίας Μηνιάτης, ο Ευγένιος Βούλγαρης, ο Έλους Άνθιμος, ο Σαλώνων Ηλίας, ο Παπαφλέσσας (Γρηγόριος Δίκαιος), ο Αθανάσιος και ο Παλαιών Πατρών Γερμανός.

Αυτοί δεν προσέφεραν μόνο στην εθνική υπόθεση την πένα, την ρομφαία του λόγου ή και το καρποφύλλι τους, αλλά με την ηρωική τους θυσία καθάρισαν με το αίμα τους το εθνικό τους έργο για το ριζώμα και την καρποφορία του δέντρου της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, εμπνέοντας τον δούλο ελληνικό λαό να εγερθεί και να αποπιάσει τον βαρού ζυγό του.

Πρέπει να εξαρθεί πως από του Πατριάρχου Γενναδίου-Σχολαρίου μέχρι και του Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε', όλοι οι κληρικοί της Ορθόδοξης Ελληνικής εκκλησίας συνέβαλαν ουσιαστικά στην εθνική επιβίωση και απελευθέρωση των Ελλήνων και ότι η μοναδική πηγή και δύναμη για τον ελληνισμό και την Ορθοδοξία ήταν όντως η Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Σε κάθε γωνία της γης, όπου υπήρχαν ιερείς, μοναστήρια και Κρυφά Σχολεία εκαλλιεργείτο η

Πίστη στην ορθοδοξία και στην ελληνική πατρίδα και τονίζονταν η ανάγκη για μάθηση και για ελευθερία.

Ονομαστές Σχολές μεταξύ άλλων υπήρξαν αυτή της Αθωνιάδος στο Άγιο Όρος, της Αγίας Αναστασίας στη Χαλκιδική και της Μονής Εικοσιφίνισσας στο Παγγαίο. Τα δε περισσότερα μοναστήρια (όπως και της Πεντέλης) υπήρξαν κέντρα εκπαίδευσης και μόρφωσης των ελληνοπαίδων και οι καλόγηροι δίδασκαν πίστη στον Θεό και αγάπη στην πατρίδα.

Εδώ πρέπει να μνημονεύσουμε με έμφαση τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, ο οποίος με απαρámλλο ζήλο, εναγώνια προσπάθεια και με αβάσταχτους κόπους, ταλαιπωρίες και δυσκολίες, περιφερόμενος εις όλη την ελληνική γη, προέτρεπε τους Έλληνες για μάθηση και ώση της ιστορίας του. Έκτισε περισσότερα από 200 Σχολεία και έλεγε συχνά στους ακροατές του « Καλύτερα αδερφέ μου να έχεις ελληνικά Σχολεία εις την χώρα σου παρά να έχεις βρύσες και ποτάμια... Το Σχολείο ανοίγει τις Εκκλησίες, φωτίζει τους ανθρωπώτους, ανοίγει τα ομμάτια των ευσεβών χριστιανών να μάθουν τα μυστήρια της πίστης μας.»

Έξ άλλου χαρακτηριστικά υπήρξε και η προτροπή στους υπόδουλους Έλληνες του Ηλία Μηνιάτη, επισκόπου Κερνίσιος και Καλαβρύτων, ενός από τους πιο εκλεκτούς κληρικούς που θυσιάστηκαν στον αγώνα για την αναστάση του Γένους: «...αγνώνιζομεν ο καθείς τον εαυτόν μας, ας μηη κατακρινόμεν ο ένας τον άλλον, διατί αν εσείς κατατρώγετε ο ένας τον άλλο, βλέπετε μήπως καταχλασθείτε εις το παντελές... Έως ποτέ το γένος των ελλήνων έχει να ευρίσκειται εις τα δεσμά μιας ανυπόφερτου δουλείας...»

Εύλογα λοιπόν ο ιστορικός μας Σπύρος Μελάς σε άρθρο του στο περιοδικό Ελληνική Δημοσύναξη (τ. 27 της 25-3-1949), μεταξύ άλλων, αποκηρύσσοντας τους αρνητές, γράφει: « Η Εκκλησία όχι μόνο δεν στάθηκε αντιδραστική στην πρόοδο των φώτων, αλλά κράτησε ψηλά την σωτήρια λαμπάδα τους. Δεν περιορίσθη να γίνει μόνον ψυχρός και συντηρητικός θεματοφύλακας της Ελληνικής παιδείας, αλλά δούλεψε όσο μπορούσε, να την εξαπλώσει στο έθνος, προσδοκώντας απ' αυτήν την αναστάση του.

Στάθηκε ερσάτια η πρωτοβουλία της εκκλησίας και η επιβλητική ενίσχυση που έδωσ σε αυτή την σωτήρια κατεύθυνση. Ο ιερωμένος και ο δάσκαλος, ο εθνικός παιδαγωγός, πραγματοποιήθηκε συχνά σ' ένα και το ίδιο πρόσωπο.»

Επίσης ο λογιότιχος Γεώργιος Θεοτοκάς συνάδει προς την ως άνω αλήθεια, τονίζοντας ότι « Η Ορθόδοξη όπως παρουσιάζεται στα μάτια του Ελληνικού λαού είναι θρησκειά εθνική, συναφασμένη αφεδιάλυτα με τη ήθη του και τον χαρακτήρα του, με το κλίμα και με το άρωμα του τόπου του, με την οικογενειακή ζωή και τα γυρίσματα των εποχών και της χρονιάς. Οι μεγάλες εορτές της Εκκλησίας, ο Ευαγγελισμός, το Πάσχα, το Δεκαπενταύγουστο της Παναγίας, τα Χριστούγεννα, το Δωδεκαήμερο κ.ά. είναι ημέρες που το εθνικό σύνολο αισθάνεται περισσότερο από κάθε άλλη την ενότητά του, την αλληλεγγύη και την αμοιβαία αγάπη.

Και ο ιστορικός συγγραφέας Διονύσιος Θεριανός επισημάνει πως « Η ορθόδοξη Εκκλησία ενεργήμανε τα ελληνικά γράμματα, καταφυγόντα εις καιρούς χαλεποτάτους», ο δε άλλος ιστορικός Σπυριδών Ζαμπέλιος με περισσότερη έμφαση διατείνεται ότι « η Ορθόδοξη Εκκλησία ανεδείχθη «ΕΛΛΗΝΟΣΩΤΕΙΡΑ» ότι « Έλληνες εθεωρούντο οι ορθόδοξοι» η δε ιδιότητα του ορθόδοξου εχρησίμευε ως «χαρακτηριστικό στοιχείο της ταυτότητας του Ελλήνου».

Με βάση αυτή την ιστορική αλήθεια επιλέγει ο Γ. Θεοτοκάς ότι « ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ να νοηθεί ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ».

Για τον λόγο αυτό κάθε δίλημμα που προβάλλεται από κάποιους σήμερα του τύπου ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ Η ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ είναι μόνο κίβδηλο και πλαστό αλλά προέχοντος εθνοκτότου.

Η Εκκλησία και η Πολιτεία είναι άρρηκτα συνδεδεμένες και δεν δύναται να αποχωριστούν άνευ βλάβης της μιας ή της άλλης ή και αμφοτέρων μοιού.

Στην ιστορική του διαδρομή το έθνος μας από νωρίς συνταυτίστηκε με την Ορθοδοξία και έμεινε μέχρι σήμερα με αυτήν συναφασμένη.

Η « Ελληνική Ένωση για τα δικαιώματα του ανθρωπώτου» νεοφανής (Οκτώβριος 2005) με στόχο το γκρέμισμα των θεσμών και της δημιουργίας « ΑΘΡΗΣΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ» προτείνοντας δέσμη νομοθετικών μέτρων προς την Βουλή για τον πλήρη διαχωρισμό Κράτους και Εκκλησίας.

Συγκεκριμένα προτείνουν 1) να μετατραπεί η Εκκλησία σε Ν.Π.Ι.Δ. δηλαδή να λειτουργεί όπως οι εταιρείες και τα σωματεία με ισολογισμούς κ.τ.λ. 2) ο πολιτικός γάμος να γίνει υποχρεωτικός 3) να καταργηθεί το μάθημα των θρησκευτικών και να εισαχθεί στα σχολεία η Θρησκευολογία 4) να φύγουν οι εικόνες και οι σταυροί από τις αίθουσες των σχολείων και των Δικαστηρίων 5) να καταργηθεί η νομοθεσία για την ίδρυση Ναών και εκκλησιών οίκων (Έτσι ελεύθερη να καθίσταται η ανέγερση τζαμιών, ναών γκουρού κ.τ.λ.) 6) να καθιερωθεί η προαιρετική κάυση των νεκρών και 7) να καταργηθεί η θρησκευτικότητα από σχολικές γιορτές και εκδηλώσεις.

Σχετικά η κυβέρνηση δια της Υπουργού Παιδείας και Γιαννάκου δήλωσε ότι « οι ρόλοι του Κράτους και της Εκκλησίας είναι διακριτοί και καθορισμένοι και δεν τίθεται θέμα αλλαγών».

Πρέπει εδώ καταρχήν να υπογραμμιστεί ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος δεν διέπεται από θεοκρατικές αντιλήψεις και συνεπώς δεν αποβλέπει σε πολιτικές εξουσίες. Ουδέποτε δε διαχρονικά διεκδικήσε τον ρόλο του Κράτους εν κράτει.

Το αρχαίο σύστημα του Καισαροπατισμού δεν ισχύει στην Ελλάδα.

Και το σύστημα της νόμου κρατούσης πολιτείας που απορρέει και από το ισχύον Σύνταγμα (άρθρο 3 παρ.1) έχει εν πολλοίς βελτιωθεί διότι παραλλήλως προς τον παρεμβατισμό της Πολιτείας διαμορφώθηκε πλαίσιο συνεργασίας με αυτήν, γεγονός που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι μεταξύ εκκλησίας και Πολιτείας λειτουργεί ένα σύστημα συναλληλίας με διακριτούς ρόλους.

Σύμφωνα με το προμνησθέν άρθρο 3 παρ.1 του Συντάγματος επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της ανατολικής ορθόδοξης εκκλησίας του Χριστού. Αυτή γνωρίζεται Κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό και τηρεί « απαρσάλευτους τους ιερούς, αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες και τας ιεράς παραδόσεις».

Έτσι η πολιτεία αναγνωρίζει τους ιερούς κανόνες της εκκλησίας ως διαχρονικούς με απόλυτο κύρος και δεν επεμβαίνει στα του οίκου της, που αναφέρονται σε θέματα δογματικά, λειτουργικά και ποιμαντικά.

Από την άλλη μεριά η Εκκλησία ασκούσα το κηρυκτικό, αποστολικό και διακονικό έργο της, αποβλέπουσα στη σωτηρία των πιστών της και όταν ακόμη το κήρυγμα της νοηθεί κατ' ουσίαν, δεν αναμηνύεται για τα της πολιτειακής και πολιτικής λειτουργίας, παραμένουσα μάλιστα αρωγώς σε θέματα κοινωνίας, ανθρωπιστικά και πολιτιστικά.

Το προβαλλόμενο σήμερα θέμα του χωρισμού Εκκλησίας και Κράτους αφορά μια ανακυκλωμένη ομάδα ολίγων διαφωτιστών, με δήθεν σύγχρονες αντιλήψεις και όχι τον Ελληνικό λαόν.

Αν κάποτε θεθεί σοβαρά και από την πολιτεία πρέπει ο ελληνικός λαός να αποφανθεί μόνο με δημοψήφισμα, όπως γίνεται και διεθνώς για σοβαρά δημοσίου ενδιαφέροντος θέματα.

Πραγματικά η ισχύουσα σήμερα de fact συναλληλία Εκκλησίας και πολιτείας καθόλου δεν εμποδίζει την τελευταία στο έργο της, το δε ζήτημα του επακριβώς προσδιορισμού των διακριτών ρόλων είναι διαφορά του χωρισμού και μπορεί ακίνδυνα να χωρίσει οποτεδήποτε.

Τέλος πρέπει να προστεθεί ότι η προτεινόμενη επιβολή ως υποχρεωτικού του πολιτικού γάμου αντίκειται στο άρθρο 13 παρ. 1 του Συντάγματος που ορίζει το απαραίτητο της ελευθερίας της θρησκευτικής συνείδησης. Η κατάργηση δε του μαθήματος των θρησκευτικών αντισηματεύεται με το άρθρο 1642 του Συντάγματος που σαφώς ορίζει ότι η Παίδεια αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει ως σκοπό μεταξύ άλλων και την ανάπτυξη « της θρησκευτικής συνείδησης».

Θεωρώ σκόπιμο να προσθέσω ότι το πνεύμα των αρχών στις οποίες στηρίχτηκαν όλα τα ελληνικά Συντάγματα από της ανεξαρτησίας της Ελλάδας μέχρι και σήμερα είναι η θεμελιώσή του στα θεμέλια της Ορθοδοξίας.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι τα τρία πρώτα Συντάγματα (της Επιδούρου, Άστρους, Τροιζηνίας) διακρύνονται ότι «όσοι αυτόχθονες κάτοικοι της επικρατείας της Ελλάδος πιστεύουν εις Χριστόν εισί Έλληνες». Αυτή ήταν άλλωστε και η βούληση των αγωνιστών του εικοσιένα που πολέμησαν «για τον Χριστό την πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία». Αυτό εννοούσε και ο στρατηγός Μακρυγιάννης λέγοντας «αν σήκωσούν την πίστη μας ξένοι και ειδικοί μας χάνεται το έθνος».

Και το Σύνταγμα του 1844 της Ελλάδος με σαφήνεια ορίζει ότι « η επικρατούσα θρησκεία εις την Ελλάδα είναι η της Ανατολικής Ορθόδοξης του Χριστού Εκκλησία πάσα άλλη θρησκεία είναι ανεκτή, απαγορευμένη πάσης επιμεβάσεως κατά της επικρατούσης θρησκείας.»

Μόνον οι ανιστόρητοι και οι εχθροί της πατρίδος, συνειδητά στοχεύουν στον χωρισμό της Ελληνικής Ορθόδοξης εκκλησίας και του ελληνικού κράτους ευθυγραμμίζοντο με την επιταγή της « Νέας τάξεως» που αποβλέπει στο να εξασθενήσουν την διαδρομή του.

Ενώμεις όλων αυτών πρέπει να ενστερνιστούμε την ως άνω ιστορική αλήθεια της διαχρονικής συμπεριφοράς και εξέλιξης του ελληνισμού και της ορθοδοξίας, να σταθούμε στις ελληνοχριστιανικές παραδόσεις μας και να νιώθουμε με συνειδητή υπερηφάνεια ότι είμαστε ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. Να πιστεύουμε ανεπιφύλακτα και ακράδαντα σ' αυτό που υποστηρίζει ο περίφημος για την πίστη του στο μέλλον της Ορθοδοξίας, βυζαντινολόγος Στήβεν Ράνομιαν ότι « Έλληνες πρέπει να κρατήσουν την Ορθόδοξη ταυτότητα του για να έχουν μέλλον και πολιτική προσφορά στον 21ο αιώνα.

Εμμανουήλ Εμμανουηλίδης
Επ. Αρεοπαγίτης
Νοέμβριος 2006

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ Η «ΣΩΤΗΡΙΑ» ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΕΙ

Το συσσίτιο των ασθενών πρέπει να βελτιωθεί ΟΥΤΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΔΙΑΒΙΒΕΙ ΚΑΙ ΑΜΕΙΒΕΤΑΙ ΚΑΛΩΣ

ΕΔΑΠΑΝΗ ΘΕΣΑΝΑΣΤΟΧΩΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΓΑΣΗ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

Πολλά έχουν γραφή διά την «Σωτηρίαν», τό μεγαλύτερον κρατικόν μας σανατόριον. Η γνώμη, έν τούτοις ενός ειδικού είναι πάντοτε ενδιαφέρουσα. Συγκεκριμένως ο έκτακτος καθηγητής των Πανεπιστημίων Αθηνών και Γενεύης κ. Ηλίας Λυμπερόπουλος, εις τελευταίαν μελέτην του διά τά κρατικά μας νοσοκομεία, αναφερόμενος εις την «Σωτηρίαν», επισημαίνει ένα σοβαρώτατον κίνδυνον.

«Αι κτιριακαί έγκαταστάσεις, παρατηρεί σχετικώς, είναι καλαί, αλλά άνευ ούδεμιάς στοιχειώδους συντηρήσεως, μέχρι του σημείου να πιστητεύωμεν ότι εάν εξακολουθήσει ο ίδιος ρυθμός παραμελήσεως, ασφαλώς θα επέλθη κατάρρευσις των κτιρίων».

Διά τας ελλείψεις, έξ άλλου, του Ακτινολογικού τμήματος του σανατορίου ο κ. Λυμπερόπουλος γράφει: «Φρονώ ότι το Ακτινολογικόν, το οποίον είναι προικισμένον και με έξαβαλβιδικόν όργανον (τό δεύτερον έν Ελλάδι), όταν συμπληρωθή δια των υπό άφιξιν οργάνων, απόκτηση δε και έναν εφεδρικόν τομογράφον, θά Ανταποκρίνεται πλήρως εις τον προορισμόν του».

Και μία ενδιαφέρουσα παρατηρησις δια τα μαγειρεία, χαρακτηριστικής τής... «οργανώσεως» του σανατορίου: «Δεν μάς αφίνει ασυγκίνητους η μεγάλη απόστασις των μαγειρείων από τας κλινικάς», τονίζει ο κ. καθηγητής και συνιστά — μή δυνάμενος να υπόδειξη, όπως λέγει, πλέον ριζικήν λύσιν, να μεταφέρωνται τα φαγητά εις τούς ασθενείς ταχέως και να διανεμώνται αμέσως. Επίσης — με πολύ «τάκτ» — συνιστά και την βελτίωσιν τού συσσιτίου, το όποιον έπανειλημμένως η διεύθυνσις του σανατορίου έπεχείρησε να υποστήριξη ότι είναι άφθονον και καλόν εις πείσμα των ασθενών που διαμαρτύρονται διαρκώς...

Δεν είναι όμως, μόνον οι ασθενείς, που υποφέρουν από την Αδιαφορίαν των αρμοδίων, αποτέλεσμα τής όποιας είναι ή σημερινή κατάστασις, της «Σωτηρίας», αλλά και τό προσωπικόν τού σανατορίου, Ιατροί και νοσοκόμοι. Ο κ. Λυμπερόπουλος χαρακτηρίζει ως επείγουσαν την ανάνηκν της ρυθμίσεως, τόσον του επιδόματος ανθυγιεινής και επικινδύνου εργασίας, όσον και της παροχής στέγης και καλής τροφής. Σχετικώς, δεν συμφωνεί καθόλου με την απόφασιν, που αφήρεσεν από τό Ίδρυμα το περίπτερον του «Οίκου των Αδελφών» διά να στεγασθή το «Κρατικόν Νοσοκομείον» και σημειώνει: «Ο χώρος εις τον όποιον μετεφέρθησαν τώρα αι αδελφαί, παρά τας τροποποιήσεις και, συνεπώς, τα βαρέα έξοδα, τα όποια εδαπανήθησαν, δεν εκπληροί τον προορισμόν του».

Ο κ. Λυμπερόπουλος καταλήγει με έκκλησιν προς τους Αρμοδίους και ζητεί να καταβάλουν «πάσαν δυνατόν προσπάθειαν διά την εύρυθμον λειτουργίαν τού Ίδρύματος, τού μεγαλύτερου τής χώρας μας και των Βαλκανίων Ακόμη».

Εφημερίδα "ΕΘΝΟΣ"
8 Δεκεμβρίου 1958

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΡΟΥΧΑ

Τώρα με την αλλαγή του ρουχισμού στις ντουλάπες σας, μπορούμε να δεχτούμε όσα από τα χειμωνιάτικα ρούχα δεν θέλετε να χρησιμοποιήσετε φέτος.

Σας παρακαλούμε τα ρούχα που θα φέρετε να είναι σε καλή κατάσταση, καθαρά και σιδερωμένα. Θα προσπαθήσουμε να τα διαθέσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Υπάρχει ανάγκη για Τζιν, Μπουφάν και και κουβέρτες, που θα διατεθούν σε άστεγους.

Απευθυνθείτε στους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού:

Κώστας Βιταλάκης τηλ. -3673 ή 6977202398
και Σοφία Βιταλάκη τηλ. 6973538028.

Οι Προϊσταμένες των Τμημάτων μπορούν να επικοινωνούν με τους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού για κάλυψη αναγκών νοσηλευόμενων ασθενών. Ο κ. Βιταλάκης θα βρίσκεται στην Ιματιοθήκη κάθε Τετάρτη 9-2

Μαθήματα Ζωγραφικής

Τα μαθήματα ζωγραφικής συνεχίζονται για 5η χρονιά στο Σωτηρία και ξεκινούν την Τετάρτη 4 Οκτωβρίου και κάθε Τετάρτη από τις 3 έως τις 5 το απόγευμα. Τα μαθήματα καλύπτουν αρχάριους και προχωρημένους για ενήλικες όλων των ηλικιών.

Πληροφορίες: Alessandro De Martino Πτυχιούχος Ακαδημίας Καλών Τεχνών Φλωρεντίας. Τηλ. 6946796750

e-mail: demsandro28@gmail.com
www.alessandrodemartino.blogspot.gr

Μαθήματα Αγγλικών

Καθηγήτρια Αγγλικών παραδίδει μαθήματα Αγγλικών σε μέλη του Συλλόγου μας και εργαζομένους του Νοσοκομείου μας, που επιθυμούν να μάθουν ή να τελειοποιήσουν τα αγγλικά τους.

Τα μαθήματα θα γίνονται σε αίθουσα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας κάθε Τετάρτη στις 4 μμ.

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με την κυρία Μαρία Χανιωτάκου στα τηλέφωνα: 2106047773 και 6944526094.

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ. 2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Ιωάννη Δώδο, Νικόλαο Ιωάννου, Μαρία Κατσαίτη, Φανή Λεοντίνη Καστάντο, Ευστράτιο Τζανή, Ξανθή Χαραλάμπους, Όλγα Χερουβήμ και Μαρία Ψαρουδάκη

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου τους: Νίκη Αφεντουλίδη, Αργυρώ, Βαγγέλη και Βούλα Δεδεβέση, Θεολόγη Δούσου, Αμαλία Καλαμάτα, Αναστασία Κωνσταντακάκη, Δήμητρα Νικολακάκου, Νοσηλευτές & Επισκέπτες Υγείας ΤΕΙ και Χορευτική Ομάδα Νοσοκομείου "Σωτηρία" & "Χοροβάτες" στη μνήμη της

Αθηνάς Δούσου. Την Οικ. Μιχαήλ Κάλτσα και Αγάθη Κάλτσα στη μνήμη της **Ευσταθίας Κάλτσα.** Και τον Πέτρο Γαρζώνη στη μνήμη του **Μάριου Κωνσταντίνου** και του **Ανδρέα Κάλτσα.**

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"
Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το πάραστατικό έισπραξης.

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Επι κοινωνία έν τύπῳ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Κωστόπουλος Γεώργιος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασίλης Καλαφάτης, Κατσιμήτρου Μπέση, Αθηνά Πέση και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Αποχαιρετισμός στον Μάριο Κωνσταντίνου

Αγαπημένη μας Μάριε,

Δυστυχώς σε έμένα έλαχε ο κλήρος να σε ξεπροβοδίσω στο τελευταίο σου ταξίδι από τη ζωή στην αιωνιότητα, μια και το έχει η μοίρα των Διευθυντών Κλινικών να μιλάνε στα σημαντικότερα γεγονότα, ευχάριστα και δυσάρεστα.

Μόλις πριν ένα μήνα το έκανα στα εγκαίνια της ανακαινισμένης Κλινικής μας, όπου όλοι τιμήσαμε τον Μάριο Κωνσταντίνου, τον άνθρωπο, τον οικογενειάρχη που πάντα φρόντιζε τις κόρες και τη σύζυγό του, τον επιστήμονα, τον χαρισματικό χειρουργό.

Σε θυμάμαι συγκινημένο αλλά και περήφανο να κόβεις την κορδέλα των εγκαινίων γιατί όλοι συμφωνούσαν ότι αυτό έπρεπε να το κάνει ο γιατρός με τη μεγαλύτερη προσφορά στο Τμήμα. Σε αγκάλιασα, σε φίλησα και σου ευχήθηκα σιδερένια υγεία και καλή δύναμη στον περήφανο αγώνα που έδινες ενάντια στην ασθένειά σου, με μία αξιοπρέπεια συγκλονιστική για τις δυνατότητες της ανθρώπινης ύπαρξης!!

Ο Μάριος γεννήθηκε στη Λεμεσό της Κύπρου στις 15 Αυγούστου του 1951 και πέρασε τα παιδικά του χρόνια στο χωριό Μονιάτης της Λεμεσού. Τελείωσε την Ιατρική Αθηνών και έκανε ειδικότητα Γενικής Χειρουργικής στο Κρατικό Αθηνών με Διευθυντή τον κ. Χαριώνη. Η καριέρα του στο Σωτηρία ξεκίνησε πριν 30 χρόνια, τον Νοέμβριο του 1987 οπότε προσλήφθηκε ως Επιμελητής Β' Γενικής Χειρουργικής με εμπειρία στον Θώρακα, προηγούμενος στον διορισμό του μόλις εννέα μέρες από έμένα. Εργάστηκε στη Β' Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου δίπλα σε πρωτοπόρους και μεγάλα ονόματα της εποχής, μία περίοδο όπου η ειδικότη-

τά μας μόλις αναδύοταν από την ασάφεια των

συναφών προς τη Γενική Χειρουργική ειδικότητα, αναδεικνυόμενη σε ανεξάρτητη και αυτοκέφαλη Χειρουργική Θώρακος. Με τα χρόνια χτίστηκε η προσωπικότητα-οντότητα που ονομαζόταν Μάριος Κωνσταντίνου αναδεικνυόμενος σταδιακά και μέσω της χαρισματικής του χειρουργικής δεινότητας στον κορυφαίο όλων μας! Ένα σημαντικό κομμάτι της Θωρακοχειρουργικής εξέλιξης στην Ελλάδα οφείλεται στον Μάριο! Αυτός πρώτος κατάλαβε την αξία των μικρότερων τομών, των ταχύτερων επεμβάσεων, της μετεχειρητικής αναλγησίας με διαπλευρικές ραφές, αυτός πρώτος έκανε βιντεοεσοθωρακοσκοπηση στην Ελλάδα αγοράζοντας ο ίδιος το ενδοσκόπιο, αυτός καθιέρωσε ως επεμβάσεις ρουτίνας τις sleeve λοβεκτομές, αυτός έκανε συμπληρωματικές πνευμονεκτομές άνετα και γρήγορα, αυτός πρώτος παγκόσμια συνέλαβε τη μεγαλοφυή ιδέα της πλευροδεσίας με πλάσμα και άλλα πολλά! Πάνω απ' όλα όμως, αυτός πάντα έτρεχε στο χειρουργείο προς βοήθεια των συναδέλφων του που αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα και έσωζε τους ασθενείς διεκπεραιώνοντας την επέμβαση. Αναρωπιέμαι πόσο άρρωστοι χρωστέαν τη ζωή τους σε εσένα Μάριε και μάλιστα χωρίς να το ξέρουν! Γιατί ποτέ δεν περηφανεύτηκες ότι χειρουργήσες εσύ ενώ άλλος είχε την ευθύνη αποδεικνύοντας το πόσο κύριος ήσουν! Ποτέ δεν αρνήθηκες βοήθεια σε συνάδελφο εν ώρα κινδύνου, υπήρξες πραγματικός gentleman με ένα μεγάλο ψυχής ανυπέρβλητο που όλοι μας το θαυμάζαμε και το ζηλεύαμε. Για το μόνο που καμάρωνες ήταν η καθολική αναγνώριση στο πρόσωπό σου ως του Θωρακοχειρουργού με τα περισσότερα περιστατικά στην Ελλάδα, μια και έφτασες να κάνεις μόνος σου 200 χειρουργεία τον χρόνο, τη στιγμή που σε ορισμένες Κλινικές της Αθήνας γίνονταν λιγότερα. Αυτή τη μοναδικότητα την κατέκτησες.

Οι μαθητές σου πολλοί, τους βλέπω εδώ, τώρα να σε συντροφεύουν στο τελευταίο σου ταξίδι. Η προσφορά σου στην εκπαίδευση τεράστια, πολύς κόσμος εδώ μέσα σου χρωστάει πάρα πολλά Μάριε, ανάμεσα σ' αυτούς και εγώ, ο μόνος που είχε την τιμή να τον αποκαλείς σύντροφο! Αισθανόμενος και μόνον την παρουσία σου στον χώρο μπορούσα να κάνω τη δυσκολότερη επέμβαση με ασφάλεια και σε χρόνο ρεκόρ, γιατί εσύ καταργούσες το δισταγμό και τον χειρουργικό φόβο, γιατί εσύ ενέπνεες, εσύ καθοδηγούσες, εσύ πετύχαινες πάντα εκεί που

οι υπόλοιποι δυσκολευόμασταν, γιατί εσύ αντιπροσώπευες την έννοια της ασφάλειας!

Όλοι εμείς, γιατροί και νοσηλεύτες, οι συνάδελφοί σου, οι άνθρωποί σου, το δεύτερό σου

σπίτι όπως μας αποκαλούσες, οι άνθρωποι που για 30 χρόνια σε ζήσαμε στο Σωτηρία, σου ευχόμαστε καλό παράδεισο, μακάρι η ψυχή σου, η αθάνατη σε όποιο αστρικό-πνευματικό επίπεδο και αν βρίσκεται, να μπορεί με κάποιο μεταφυσικό τρόπο να αντιληφθεί την ΑΓΑΠΗ μας για σένα Μάριε, την αγάπη μας για σένα Μάριε!

Σ' αποχαιρετώ με λίγες φράσεις από ένα Μανιάτικο Μοιρολόι:

Αδέρφι και Κορώνα μου Μάριε
και στ' ουρανού τα δώματα...
σου θ' άχεις αξιώματα...!

Καλό σου ταξίδι
Ευάγγελος Σεψάς

Το τελευταίο θλιβερό τραγούδι από την «Όλγα την Πολίτισσα»!

Ως «Όλγα η Πολίτισσα» ή «Μαυριτάνια» την γνώριζε ο κόσμος.

Η ζωή της, ένα πραγματικό μυθιστόρημα χωρίς καλό τέλος. Γεννημένη το 1900 στην Πόλη, η Όλγα Σασά από μικρή είχε επιλέξει το επάγγελμα της «ασιδού» και υπήρξε πρωταγωνίστρια ερωτικών περιπετειών. Χτυπούσε το νέφι και λικνιζόταν συμμετέχοντας στα ρεμπέτικα μπουλούκια που κατέκλυζαν την Κωνσταντινούπολη.

Ήταν περιζήτητη η Όλγα, που ξετράβαινε τον άρρενα πληθυσμό. Το 1918, όταν ο συμμαχικός στόλος βρισκόταν στο λιμάνι της Κωνσταντινούπολης, πήρε και τα μυαλά ενός Αμερικανού ναύτη, του Τζον Φράνκινς. Μαγεμένος από την Όλγα, την παντρεύτηκε και την πήρε μαζί του στην Αμερική!

Η νεαρή Πολίτισσα ταξίδευσε στο όνειρο. Το ζεύγος απέκτησε ένα κοριτσάκι το 1923. Αλλά ο Τζον σε συμπλοκή σκότωσε κάποιον και καταδικάστηκε σε πολυετή φυλάκιση, οπότε η Όλγα έμεινε μόνη, σε ξένο τόπο και με ένα παιδί στην αγκαλιά.

Αναγκάστηκε να ζητήσει εργασία. Βγήκε πάλι ως χορεύτρια στο παλκοσένικο και τα πήγαινε καλά. Συνεργαζόταν με όλες τις Ελληνικές ρεμπέτικες κομπανίες που ήκμαζαν τότε στην Αμερική. Εκεί το 1925 γνώρισε τον κατά επτά χρόνια μεγαλύτερό της και καταγόμενο από την Τρί-

πολη οργανοπαίκτη Ιωάννη Κανελλόπουλο.

Ένα από τα καλύτερα και πιο ακριβοπληρωμένα σαντούρια.

Μαγεμένος ο Κανελλόπουλος από την Όλγα και τα θέληγρά της, την έπεισε να παντρευτούν. Εκείνος αγαπούσε την Όλγα αλλά και την κόρη της Μαρία σαν δικό του παιδί. Μόνο μια σκιά έπεφτε στην ευτυχισμένη ζωή τους. Ο Κανελλόπουλος ζήλευε υπερβολικά τη γυναίκα του προκαλώντας συχνά πυκνά σκηνές. Δυστυχώς στη συνέχεια αρρώστησε από φυματίωση. Τα πράγματα άρχισαν να δυσκολεύουν. Για τη θεραπεία του ξόδεψαν όλες τις οικονομίες χωρίς να βελτιώνεται η κατάσταση του, οπότε οι γιατροί συνέστησαν στο ζεύγος να επιστρέψει στην Ελλάδα λόγω καλύτερου κλίματος.

Σύντομα (1932) βρέθηκαν στην Αθήνα, αλλά σε κατάσταση ένδειας.

Τους φρόντιζε το συνάφι τους, που βρήκε και εργασία στην Όλγα.

Άρχισε εμφανίσεις στο κεντρικό καφενείο των Μεγάρων, του οποίου ο ιδιοκτήτης ήταν ο Σπύρος Καραγεώργος.

Με την παρουσία της Όλγας το κατάστημα έκανε χρυσές δουλειές.

Τα θέληγτρα και η τσαχπινιά της ξεσήκωναν μικρούς και μεγάλους.

Μέχρι και ο αστυνόμος της πόλης παρενέβη

απαγορεύοντας τους χορούς και επιτρέποντας μόνον τραγούδια. Αλλά ο Κανελλόπουλος δεν έβλεπε με καλό μάτι την επιτυχία της γυναίκας του. Πίστευε στα διάφορα κουστομοπολιά, που ήθελαν την Όλγα να συνδέεται αισθηματικά με τον ιδιοκτήτη του καφενείου. Η ζήλεια φούντωνε.

Ο Κανελλόπουλος αποφάσισε να πάρει την οικογένεια και να επιστρέψει στην Αμερική. Η ρεμπέτισσα Ρωζάνη προθυμοποιήθηκε να βάλει τα εισιτήρια. Η Όλγα στην αρχή συμφώνησε. Την παραμονή που θα έφευγαν το μαγαζί πλημμύρισε από κόσμο.

Χάλασε ο κόσμος με το αγαπημένο ρεμπέτικο της Όλγας: «Στην Αμερική θα πάω κάποιον για να βρω/ και μαζί του πια θα μείνω/ που με θέλει να με πάρει/ με δολάρια θα γλεντάω/ κι όλο θα μεθώ.

Αλλά όταν γύρισε σπίτι ξεκαθάρισε στον άνδρα της ότι δεν θα τον ακολουθούσε στην Αμερική.

Εκείνος απάντησε με την καραμπίνα του. Έριξε μια μπαταριά στην αγαπημένη του και ύστερα έστρεψε το όπλο στον εαυτό του.

Έτσι έληξε η ιστορία της ρεμπέτισσας Όλγας και του οργανοπαίκτη Κανελλόπουλου.

Πίσω έμειναν μικροί δίσκοι βινιλιού για να τους θυμίζουν, ενώ παραμένει άγνωστη η τύχη της μικρής Μαρίας.

Γιώργος Μερτινός

35ο Νοσοκομειακό Πρωτάθλημα Αττικής

Την Τρίτη 31/10/17 ξεκινάει το 35ο νοσοκομειακό πρωτάθλημα Αττικής. Ο πρωταθλητής και κυπελλούχος ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ για άλλη μια χρονιά θα πρέπει να υπερασπιστεί τον τίτλο της καλύτερης ομάδας των τελευταίων 8 ετών. Ο αρχηγός και πρόεδρος της ομάδας Πουρίκης Σπύρος και ο προπονητής Νίκος Βλάχος εύχονται σε όλες τις ομάδες να γίνει ένα ανταγωνιστικό και δυνατό πρωτάθλημα και η καλύτερη ομάδα να σηκώσει το τρόπαιο. Τέλος θέλουμε να ευχαριστήσουμε το Δ.Σ. της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, που και για φέτος μας συνδράμει οικονομικά και ηθικά. Η συνέχεια στα γήπεδα!

Ο αρχηγός και πρόεδρος του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ Πουρίκης Σπύρος

Eco-Car

Πήρε πινακίδες το πρώτο ελληνικό ηλεκτρικό αυτοκίνητο
Το Eco-Car καταναλώνει μόλις €1 / 100km και φορτίζεται σε απλή οικιακή πρίζα.

Είναι διαθέσιμο, αμιγώς ηλεκτρικό, όμορφο, φτηνό, παρκάρει εκεί που δεν χωράει κανένα άλλο αυτοκίνητο, είναι ελληνικό και το λένε Eco-Car.

Για την ακρίβεια, το Eco-Car έχει σχεδιαστεί στην Ελλάδα και παράγεται στην Κίνα. Η προσπάθεια ξεκίνησε πριν τρία χρόνια από την ελληνική εταιρεία Ecosun που είναι υπεύθυνη για τη σύλληψη της ιδέας, τον σχεδιασμό του προϊόντος και την προμήθεια των ηλεκτρικών συστημάτων και των μπαταριών. Τα υπόλοιπα γίνονται στην Κίνα όπου υπάρχει σαφέστατα μεγαλύτερη εμπειρία στην κατασκευή ηλεκτρικών οχημάτων και, επίσης, πολύ πιο ευέλικτες συνθήκες παραγωγής που παίζουν σημαντικό ρόλο στην ανταγωνιστικότητα της τελικής τιμής του προϊόντος.

Ο σχεδιασμός του Eco-Car παραπέμπει αμέσως σε σύγχρονο αυτοκίνητο πόλης. Μπορεί να μεταφέρει δύο άτομα, οι τροχοί είναι τοποθετημένοι ακριβώς στα άκρα και το μήκος του (2,25m) ισούται με το πλάτος ενός συνηθισμένου αυτοκινήτου. Μπορείς να το παρκάρεις κάθετα, με τη μούρη να βλέπει στο πεζοδρόμιο και να πιάσει τον χώρο που αντιστοιχεί σε έναν κάδο σκουπιδιών.

Η αυτονομία του Eco-Car φτάνει τα 120km σε συνθήκες κίνησης πόλης, με μέση ταχύτητα κίνησης 40km/h. Μπορείς να το φορτίσεις χρησιμοποιώντας μία συνηθισμένη οικιακή πρίζα τύπου schuko αφού το ηλεκτρικό φορτίο που απαιτείται είναι παρόμοιο με αυτό που χρειάζεται ένα μικρό κλιματιστικό ή μία ηλεκτρική σκούπα. Η πλήρης φόρτιση διαρκεί περίπου 8 ώρες ενώ σε περίπου 20 λεπτά μπορεί να φορτιστεί στο 70%.

Για την ώρα, κυκλοφορούν δύο εκδόσεις του Eco-Car:

το Low Speed με τελική ταχύτητα 45km/h και τελική τιμή €6.700 και το High Speed με τελική ταχύτητα 80km/h και τελική τιμή €7.700

Το περίπτερο του Eco-Car στην 82η ΔΕΘ

Το Eco-Car παρουσιάστηκε πρώτη φορά στο αγοραστικό κοινό τον περασμένο Σεπτέμβριο στη ΔΕΘ. Πριν την επίσημη παρουσίαση, οι υπεύθυνοι της Ecosun είχαν φροντίσει να ξεκινήσουν από πέρσι τη διαδικασία αδειοδότησης (ταξινόμησης) στην ΕΕ, μέσω εξειδικευμένου συνεργάτη

(αν ξεκινούσαν από την Ελλάδα θα περιμέναν ακόμα στο πρωτόκολλο...). Το ενδιαφέρον κατά τη διάρκεια της έκθεσης ήταν ανέλπιστα υψηλό, με αποτέλεσμα να έχει ήδη πουληθεί όλο το απόθεμα. Σύμφωνα με τον κo Γιώργο Καζαντζίδη, CEO της εταιρείας, τα πρώτα δύο Eco-Car πήραν πινακίδες και κυκλοφορούν ήδη στο δρόμο

και η Ecosun βρίσκεται σε διαδικασία δημιουργίας δικτύου συνεργατών που θα προσφέρουν και τεχνική υποστήριξη, πρώτα στην Ελλάδα και μετά στο εξωτερικό.

Δείτε παρακάτω τα τεχνικά χαρακτηριστικά του Eco-Car

Ευάγγελος Αργυρός

Όνομα	Περιγραφή	Low speed	High speed
Γεννά	Διαστάσεις (μήτ./πλάτ./ύψος)	2280/1080/1510	2280/1080/1510
	Μέγιστη ταχύτητα	45km/h	80km/h
Κινητήρας	Απόδοση στο 100%	100%	100%
	Απόδοση στο 50%	100%	100%
Διαφορέα	Απόδοση στο 100%	100%	100%
	Απόδοση στο 50%	100%	100%
Αναπόδοτος	Κινητήρας	AC motor	AC motor
	Εξοπλισμός	AC motor	AC motor
Πλάνο	Απόδοση στο 100%	100%	100%
	Απόδοση στο 50%	100%	100%
Τροχή	Μέγιστη ταχύτητα	45km/h	80km/h
	Απόδοση στο 100%	100%	100%
Χαρακτηριστικά	Κατανάλωση 100km/ώρα	€1	€1
	Μέγιστη ταχύτητα	45km/h	80km/h
Εξοπλισμός	Απόδοση στο 100%	100%	100%
	Απόδοση στο 50%	100%	100%
Ευρωπαϊκό	Απόδοση στο 100%	100%	100%
	Απόδοση στο 50%	100%	100%

Συνεστίαση Ταξιδιωτών Μαρόκου

Την Κυριακή το μεσημέρι στις 19 Νοεμβρίου 2017 θα συγκεντρωθούν στο εστιατόριο "Ο Κήπος της Εδέμ" στο Μαρούσι (Περικλέους 24) όσοι θέλουν από τους ταξιδιώτες της πρόσφατης εκδρομής του Συλλόγου μας στο Μαρόκο και όσοι φίλοι και μέλη του Συλλόγου μας επιθυμούν.

Θα γευτούμε ιδιαίτερα παραδοσιακά φαγητά, θα απολαύσουμε εξωτικές εικόνες και θα αναπολήσουμε της όμορφες μέρες που περάσαμε στο Μαρόκο μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό υλικό.

Κόστος: 20 ευρώ πλουσιο φαγητό και κρασί
Πληροφορίες και κρατήσεις: **μέχρι 15/11/17**
Ματίνα Σπυράτου (6977224851)

Ο κήπος της Εδέμ
Εστιατόριο από τα βάθη της Ανατολής

Μπάσημα Μπουργάλ

Διεύθυνση Καταστήματος
κιν.: 699 22 55 651

Περικλέους 24 & Δραγούμη 6,
Μαρούσι, Τ.Κ. 15122
τηλ.: 210 6146808, 210 6853580
email: kipostisedem@hotmail.com,
www.okipostisedem.gr

If you know English then You know Greek

Όλες οι λέξεις με κόκκινα γράμματα είναι **Αγγλικές**.
Οι υπόλοιπες είναι **Ελληνικές**

"The genesis of classical drama was not symptomatic. An euphoria of charismatic and talented protagonists showed fantastic scenes of historic episodes. The prologue, the theme and the epilogue, comprised the trilogy of drama while synthesis, analysis and synopsis characterized the phraseology of the text. The syntax and phraseology used by scholars, academicians and philosophers in their rhetoric, had many grammatical idioms and idiosyncrasies. The protagonists periodically used pseudonyms. Anonymity was a syndrome that characterized the theatrical atmosphere. The panoramic fantasy, the mystique, the melody, the aesthetics, the use of the cosmetic epithets are characteristics of drama. Even through the theatres were physically gigantic, there was no need for microphones because the architecture and the acoustics would echo isometrically and crystal - clear.

Many epistemologists of physics, aerodynamics, acoustics, electronics, electromagnetics, can not analyze - explain the ideal and isometric acoustics of Hellenic theaters even today. There were many categories of drama: classical drama, melodrama, satiric, epic, comedy, etc.

The syndrome of xenophobia or dyslexia was overcome by the pathos of the actors who practiced methodically and emphatically. Acrobatics were also euphoric. There was a plethora of anecdotal themes, with which the acrobats would electrify the ecstatic audience with scenes from mythical and historical episodes. Some theatrics episodes were characterized as scandalous and blasphemous.

Pornography, bigamy, homophilia, nymphomania, polyandry, polygamy and heterosexuality were dramatized in a pedagogical way so the mysticism about them would not cause phobia or anathema or taken as anomaly but through logic, dialogue and analysis, skepticism and the pathetic or cryptic mystery behind them would be dispelled. It is historically and chronologically proven that theater emphasized pedagogy, idealism and harmony. Paradoxically it also energized patriotism a phenomenon that symbolized ethnically character and phenomenal heroism."

Published in a British art magazine
<http://klydonas.blogspot.gr/2014/03/if-you-know-english-then-you-know-greek.html>

Το Ιερό

του Δημήτριου Μασσούκα

Πίσω απ' τη νέα εκκλησιά του Αϊ-Γιάννη του κυνηγού, ακρέμιστο μένει γερό, της παλαιάς το ιερό, σε πείσμα όλου του καιρού.

Κι είναι η νέα εκκλησιά ψηλή, μεγάλη και κτιστή με πέτρα ροζ πελεκητή, κήπους, πλακόστρωτη αυλή, μνημείο πίστης κι ομορφιάς.

Μικρό, απέριπτο, φτωχό της "παλαιάς" το ιερό μοιάζει λες, χέρι μαγικό 'φάνισε τ' άλλο του ναού. Κι είναι σαν πύλη του ουρανού.

Κάθε πρωί που προσπερνώ και σκύβω και το προσκυνώ, μια σκέψη τριβόλαι του νου. Να 'ναι η χάρη του ουρανού που το κρατάει εκεί στητό.

Να 'ναι οι Άγιοι στα τοιχεία που μαυρισμένοι απ' τα χέρια τα χνώτα τα λιβανάτα, στέκονται αγέλαστοι, βουβόι. Ακοίμητοι πιστοί φρουροί.

Να 'ναι οι γριές με τα μαντήλια κεριά ν' ανάβουν και καντήλια. Ή το κρατούν ορθά να στάζει λείψανα, ιερά τρισάγια κάτω απ' την τράπεζα την Άγια.

Μ' αυτό για τράπεζα που...

-Ποιος να μπορεί να το σκεφτεί ένα κιονόκρανο στη μέση. Εν' άσπρο κεντητό... αρχαίου ναού απομεινάρι.

Μπορεί η αξίνα να 'χει οπισω λίγα καλίσματα του εδώ ή ο καιρός να 'χει "..." το Πεντελίσιο του λευκό τη Δόξα που δεν έχει χάσει.

Μα, να, σιγά - σιγά λαγάζει μια σκέψη που μεθάει και την καρδιά μου συνταράζει. Κι είδα γιατί δεν τον... τον χρόνο, η μοίρα τον ...

Είναι η φυλή μας το ιερό που στην αρχαία κληρονομιά στήριξε του Σταυρού την Πίστη. Και σαν μετέωρο φωτερό θα οδηγεί κάθε γενιά γιατί είναι θέλημα του Κτίστη.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ-ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Ραπτομηχανή

Στα 1804, ο Ζοζέφ Ζακάρ (1752 - 1834) παρουσίασε τον αυτόματο αργαλειό, με τον οποίο μπορούσε να προγραμματιστεί η δημιουργία τρομερά πολύπλοκων σχεδίων κατά τη διάρκεια της ύφανσης. Οχτώ χρόνια αργότερα (1812), μόνο στη Γαλλία λειτουργούσαν 18.000 αργαλειοί «ζακάρ». Τα σχέδια στο ύφασμα ήταν πια εύκολη υπόθεση. Ζητούμενο παρέμενε η μαζική παραγωγή ρούχων που θα καταργούσε το ράφιμο στο χέρι. Πάμπολλοι ερευνητές αναζητούσαν το κατάλληλο μηχάνημα. Ο Βαρθολομαίος Τιμονιέ ήταν αυτός που πρώτος (1830) πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για μια πρακτική ραπτομηχανή. Πήρε και μια παραγγελία για στρατιωτικές στολές και κατασκεύασε ογδόντα ραπτομηχανές που θα τις έραβαν. Δεν πρόκοψε. Η συντεχνία των ραφιών εισέβαλε στο εργοστάσιο και κατέστρεψε τα μηχανήματα (1841)! Την ιδέα όμως πρόλαβε να την ενστερνιστεί και

να τη βελτιώσει (1841, δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το 1846) ο Αμερικανός Ηίας Χοβ (1819 - 1867) που εφάρμοσε την κυκλική ραφή. Έφυγε στη Βρετανία. Όσο έλειπε, ο Ισαάκ Σίνγκερ (1811 - 1875) προχώρησε την εφεύρεση εφαρμόζοντας το ζιγκ ζαγκ στο ράφιμο και λανσάροντας την κίνηση με τα πόδια. Στα 1851, πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.

Όταν ο Χοβ γύρισε στην Αμερική, ξέσπασε

άγριος δικαστικός αγώνας, στον οποίο ενεπλάκη και τρίτος εφευρέτης: Ο Γουόλτερ Χουντ που είχε κατασκευάσει μια ραπτομηχανή δικής του επινοήσης. Αποκαλύφθηκε ότι οι βελτιώσεις του Σίνγκερ υπήρχαν σε παλαιότερο μηχάνημα του Χοβ, τον οποίο όμως ο Χουντ κατηγορούσε ως κλέφτη δικής του ιδέας. Στη διένεξη μπήκαν και άλλοι ενδιαφερόμενοι. Ένας δικηγόρος, ο Ορλάντο Πότερ, τους πρότεινε να συνεργαστούν, αντί να χάνουν περιουσίες στα δικαστήρια. Δέχτηκαν με τον Χοβ να εξασφαλίσει κάποιο ποσοστό και από τις εισπράξεις των άλλων.

Στην πράξη, νικητής βγήκε ο Σίνγκερ που, από το 1860, εκτόπισε τους ανταγωνιστές, πέρασε και στην ευρωπαϊκή αγορά και, το κυριότερο, λάνσαρε την οικιακή ραπτομηχανή. Στο εξής, οι νοικοκυρές μπορούσαν μόνες τους να ράβουν ρούχα, χωρίς να έχουν ανάγκη τους ράφτες.

<https://koutalianossimos.wordpress.com/2013/10/21/ανακαλυψεις-εφευρεσεις/>

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας

<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "**Επι Κοινωνία εν Τύπω**".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Αναζήτηση

Τα νέα μας

Ταυτότητα

Το έργο μας

Εκδηλώσεις

Στήριξέ μας

Τηλεόραση:
Δωρεά του Συλλόγου
μας στα Τακτικά Εξω-
τερικά Ιατρεία του
Νοσοκομείου μας.

Δωρεά του Συλλόγου
Φίλων Περιθαλπομένων
του Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ".
ΙΟΥΛΙΟΣ 2017

Η "Επι Κοινωνία εν Τύπω" είναι το δικό σου βήμα

Παρακαλούμε, στείλε μας
σκέψεις,
προβληματισμούς,
αντιθέσεις

και ό,τι άλλο μέσα από την ειδικότητά
σου και την ευαισθησία σου θα μπο-
ρούσες να μοιραστείς με τους άλλους
για το γενικό καλό.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΒΑΖΑΡ 2017

ΤΡΙΤΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017
ΚΑΙ ΩΡΕΣ 8.30 - 17.00

ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΘΩΡΑΚΟΣ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Η εκδήλωση οργανώνεται από το
Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων
του Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Τα έσοδα θα καλύψουν ανάγκες ασθενών
του Νοσοκομείου μας

Οι πάγκοι μας διαθέτουν εποχιακά
(στολίδια - γλυκά), κρασιά, βιβλία, φυτά, κλπ

Email: sylfilon@yahoo.gr
Τηλ. επικοινωνίας: 2107763638

ASTRA

ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr